

SUCCULENTA

Orgaan van de Nederl. Ver. van Vetplantenverzamelaars.

Secretariaat: G. D. DUURSMA, B 185 HUIZUM bij Leeuwarden.

Noto-cactussen.

17. *Echinocactus tabularis* Cels. De „tafelvormige“, zooals de wetenschappelijke naam beteekent. 't Is een der mooiste Noto-cactussoorten, welke in geen verzameling mag ontbreken. Vooral beginners en liefhebbers die hun planten niet de gunstigste plaats kunnen geven, zullen met *E. tabularis* nog succes hebben. Zij stelt weinig eischen en bloeit reeds als jonge plant. Van de 6 bij 5 cM. groote bloemen zijn de buitenste kroonbladen kanariegeel met groenen rugstreep, terwijl de binnenste een zijdeachtigen glans vertoonen, waartegen de karijnroode stempels en meeldraden aardig afsteken.

Echinocactus tabularis komt in wilden toestand voor in Brazilië en Uruguay, en werd vandaar voor het eerst door den Parijschen kweeker Cels geïmporteerd.

In gewone omstandigheden geeft deze soort zeiden uitloopers, wat echter geen bezwaar is, daar bloeiende planten veel en goed kiembaar zaad leveren.

Van deze soort bestaat nog een monstroze vorm welke als *E. tab. cristatus* Reb. bekend is, doch zelden wordt aangetroffen.

18. *Echinocactus Ottonis* Lk. et Otto, is wel de meest bekende aller Echinocactussen; werd reeds meer dan anderhalve eeuw, ook door niet-directe cactusverzamelaars, met voorliefde gekweekt. Zij komt dan ook, evenals de meeste oude cactussoorten onder meerdere benamingen voor, n.l. als *Cereus Linkii* Lem en *E. cactus Linkii* Pfeiff.

Er zullen bij ons wel geen verzamelingen zijn in welke „Otto's Egelcactus“ niet wordt aangetroffen. Een nauwkeurige beschrijving kan derhalve achterwege blijven, doch zal op enkele punten de aandacht moeten worden gevestigd, teneinde het verschil met hare variëteiten goed te doen uitkomen.

E. Ottonis is aanvankelijk peer- of gedruktkogelvormig, later neemt zij eenigszins den zuilvorm aan, vooral oude exemplaren doen dit. De hoogte variëert gewoonlijk tusschen 7 en 12 cM., de dikte van 6 tot 10 cM. Het aantal ribben, welke naar boven afgerond zijn, bedraagt 10 tot 13, door scherpe voren gescheiden. Het aantal priemvormige, tegen de plant aanliggende randstekels bedraagt 10 tot 13, terwijl gewoonlijk 3 of 4 gekromde, purperbruine middelstekels aanwezig zijn, welke aan den spits lichter gekleurd zijn. Vooral tegen het licht gehouden komt de schoonheid der bestekeling duidelijk uit.

Tamelijk talrijk verschijnen de 3 bij 4 cM. groote trechtersvormige bloemen. De bloembuis is met groene schubben bezet, welke van bruine wol en paardehaarachtige borstels begeleid zijn. De buitenste kroonbladen zijn lancetvormig, de binnenste spatelvormig en glanzend citroengeel gekleurd. De meeldraden zijn kanariegeel, aan den voet

karmijnrood, terwijl de helgele stamper 14 kersroode stempels draagt.

Als variëteiten moeten genoemd worden :

a. *E. Ottonis paraguayensis* Hge Jr., met eigenaardige scherpe ribben, eerst recht afstaande, later straalsgewijze uitstaande, gelijkkleurige, roodachtige stekels, welke niet zoo talrijk, doch langer zijn als bij den typevorm. Do bloemen zijn grooter (5 bij 6 cM.), goudgeel gekleurd en verschijnen zeer spoedig en talrijk.

b. *E. Ottonis var. brasiliensis* Hge Jr. Deze is van den typevorm voornamelijk te onderscheiden door den geelachtigen stamper met zijn 11 honinggele stempels. Ook staan de stekels hier meer afwaarts, en zijn niet zoo talrijk als bij den typevorm, terwijl de kleur geelachtig bruin is. He middelstekel is korter, niet zoo sterk gekromd en iets donkerder dan do randstekels, doch lichter dan bij den typevorm.

Hoewel niet zoo spoedig en talrijk als de voorgaande variëteit, welke in gunstige zomers onafgebroken doorbloeit, verschijnen ook hier de bloemen in grooter getal dan bij *E. Ottonis*.

c. *E. Ottonis var. tenuispina* K. Sch., (zie afbeelding) heeft ribben welke van boven niet gekerfd, en onder duidelijk aan de areolen ingesneden zijn. Het aantal randstekels bedraagt 10 tot 13, zij zijn wit, barnsteekleurig of bruinachtig; de zijdelingsche iets langer dan de naar boven gerichte. Gewoonlijk zijn 3, iets gewonden, roodbruine, tot 2 cM. lange randstekels aanwezig.

d. *E. Ottonis var. uniguaya* Arech (niet te verwarren met de aan *E. Monvillei* verwante *E. uruguayensis* Arech) is meer donkergroen, kogelvormig (6 tot 8 cM. hoog en 10 cM. doorsnede). Het aantal ribben bedraagt 11, aan den voet 2½ tot 3 cM. van elkaar afstaand. De areolen zijn cirkelrond, (bij den typevorm meer eivormig).

Het aantal roode, heen en weer gebogen randstekels bedraagt 15 of meer, terwijl meestal 3, soms meer, middelstekels aanwezig zijn, waarvan de onderste het langst is. De bloemen zijn 4 bij 5 cM. groot, dicht met wol bedekt. De buitenste kroonbladen zijn lancetvormig, kort toegespitst, de binnenste langwerpige lancetvormig. De meeldraden zijn geel, terwijl de stamper purperroode stempels draagt.

e. *E. Ottonis var. tortuosa* K. Sch., heeft ribben welke naar boven meer of minder diep gekerfd zijn, waardoor de stekels meer recht afstaan. De randstekels zijn dunner en langer (tot 2 cM.) aanvankelijk bruin, later hoornkleurig, onregelmatig gewonden en van de dikwijls kortere middelstekels niet duidelijk te onderscheiden. De bloem is kleiner dan bij de andere variëteiten.

Wat de kuituur der *E. cactus Ottonis*soorten betreft, zij verlangen in den zomer matig vochtig gehouden te worden, en bij voorkeur geen te felle zonbestraling. Zij zijn uitstekend als kamerplant te gebruiken

voor een raam op 't Zuidoosten of Zuidwesten. 's Winters geve men ze een plaatsje in de verwarmde kamer, waar ze zooveel mogelijk elk zonnestraaltje kunnen opvangen. Vroeg in 't voorjaar beginnen zich dan reeds de knoppen te ontwikkelen.

G. D. D.

Senecio Haworthii.

Dit plantje is zonder twijfel een der fraaiste succulenten. Verleden jaar Juni in den Utrechtschen Hortus zijnde, trof ik daar in een der kassen bijzonder mooie exemplaren van deze Seneciosoort aan. Hortulanus Budde was zoo vriendelijk mij een kopstekje er van te geven. Thuis gekomen zette ik deze stek in een potje met scherp zand. In dit werd in den kamer gezet, dicht bij het venster. Ik hield 't zand matig vochtig en zorgde er voor dat de stek niet in de felle zon kwam te staan. Na niet langen tijd begon ze wortel te schieten en heeft zich in de loop van 't jaar tot een aardig plantje ontwikkeld.

Senecio Haworthii heeft vleezige blaadjes, rolrond spitstoeloozend, ongeveer 25 mM. lang. Ze zijn fijn behaard, maar zoo dicht, dat 't wel lijkt of ze met een heel dun laagje wit vilt overtrokken zijn. 't Bladgroen schemert er hier en daar door. De blaadjes zijn kortgesteeld. Ook de stengeltjes zijn behaard.

De bloeiwijze is mij onbekend. 't Is een composiet onder de succulenten, evenals *Kleinia* en anderen. 't Is een plantje dat van de zon houdt.

Over de kultuur wensch ik nog even dit te zeggen: Dit plantje is niet veeleischend wat grondmengsel betreft, bladaarde met flink wat scherp zand en wat fijn kalkpuin is een goed mengsel. Verder een lichte standplaats in kamer of serre. Bij te felle zon is schermen goed. Zomers geregeld water, maar niet te veel. In den winter houde men de aarde aan den drogen kant.

M. K.

Bloeiende Agaven.

In de Rotterdamsche Diergaarde bloeit op het oogenblik een prachtig exemplaar der *Agave americana*. Deze plant staat buiten, en begunstigd door het fraaie weer, heeft de enorme bloemtros zich ten volle ontwikkeld. Opmerkelijk is de rijkelijke honingafscheiding, waardoor de bloemen den geheelen dag door een groote schare van insecten (meest bijen) wordt omzwermd. In Mei van dit jaar heeft hier in het groote plantenhuis gebloeid de zeldzame *Agave Ellemeetiana*. Deze plant is benoemd door den Duitschen generaal *von Jacobi*, een vriend en tijdgenoot van den vorst van Salm-Dyck, die een uitnemend Agavenkenner en verzamelaar was en haar het eerst aantrof op het landgoed van den heer de Jonge van Ellemeet in Zeeland. Uit diens collectie is ook het Rotterdamsche exemplaar afkomstig. De bladeren zijn in hun jeugd blauwig berijpt. De bloemtros bereikte eene lengte van bijna 4 M., terwijl het aantal bloemen veilig op 3000 mocht worden geschat.

H.

Tentoonstelling Wageningen.

Op de groote keuring, 9 tot 11 September te Wageningen gehouden, had ons medelid, de heer Jansen, de bekende vetplantenkweeker te 's-Gravenhage, een collectie vetplanten tentoongesteld, en verwierf daarmee de verguld zilveren medaille, een onderscheiding, waarmee wij den heer Jansen van harte gelukwenschen.

Al de soorten opsommen, welke aan de bezoekers den grooten vormenrijkdom onzer lievelingsplanten vertolkte, zullen wij niet doen, van de pronkstukken noemen wij *E. cactus Grusonii*, *E. Pfeifferi* en *E. pilosus*. De op *Cereus* veredelde *E. Graesnerii* en *E. Haselbergii* schitterden als gouden en zilveren pendanten. *E. minusculus* en *E. Reichei* eveneens veredeld, beloonden dit door haar rijke vertakkingen, terwijl een groote *Mamillaria Bombycina* pronkte met 5 flinke wortelscheuten.

Verschillende Mesembrianthemumsoorten waren aanwezig, waarvan *M. truncatellum* als mimicri voorbeeld van de haar omringende kiezelsteentjes bijna niet te onderscheiden was. G. D. D.

Op den Uitkijk.

ROTSBEPLANTING. Wij ontvingen de prijscourant van de Koninklijke kweekerij „Tottenham” te Dedemsvaart (Sluis VI), waarop wij gaarne de aandacht vestigen. Deze prijscourant toch bevat een uitgebreid sortiment rotsplanten, waaronder vele vetplanten, Sedums en Sempervivums, zelfs een drietal winterharde *Opuntiasoorten*.

Wie een rotstuin bezit of een wenscht aan te leggen, kan voor de keuze der beplanting hier te keur gaan. Men vrage prijscourant.

AFKORTINGEN. Het verdient aanbeveling bij het schrijven der namen op etiketten als anderszins de volgende afkortingen voor de cactusgeslachten te gebruiken: 1. Cer. : *Cereus*, 2. Etus. : *Echinocactus*, 3. Ecer. : *Echinocereus*, 4. Esis. : *Echinopsis*, 5. Ep. : *Epiphyllum*, 6. Mam. : *Mamillaria*, 7. Mel. : *Melocactus*, 8. Op. : *Opuntia*, 9. Peir. : *Peirescia*, 10. Pil. : *Pilocereus*, 11. Rh. ; *Rhipsalis*, 12. Phyll. : *Phyllocactus*.

Mededeeling.

NIEUWE LEDEN.

190. Joh. Jonker,	Kampen.	Veenvalckstraat 8
191. F. A. M. Widman,	Amsterdam.	Westerstraat 74II
192. H. Witte,	„	Sloterdijkstraat 7I
193. J. Poldermans,	„	Borgusstraat 115
194. A. van Woensel Kooy,	Utrecht.	Diaconessenhuis.
195. M. G. J. Meyer,	Hengelo (O.)	
196. Mevr. Th. van Hoytema,	Hilversum.	
197. G. Sterken,	Deventer.	Welle 6

ADRESVERANDERINGEN. Het adres van Mevr. C. Lugten—Visser is thans Breukelen, Rijksstraatweg, Villa „Marjancla”, terwijl Mej. M. C. Karsten thans woont te Amsterdam, Lomanstraat 16 (p/a. Mevr. de Vaddere.

CONTRIBUTIE. Over de nog niet betaalde contributie zal begin October per postkwitantie worden beschikt.

TH. JANSEN,	DEN HAAG.
KON. EMMAKADE 148.	
Vraagt prijsopgaaf mijner Cactussen!	